

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Petri Venerabilis Abbatis Cluniacensis; Illvstrivm
Miracvlorvm Libri II**

Petrus <Cluny, Abt>

Coloniæ, 1611

XIII. De fratre quem sub Abbatis specie decipere voluit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64969](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64969)

tunt enarrare tentarem, & magno volumine legentibus fortè vel audientibus tædium incuterem, & ipse longè à proposito deuiarem. Quis enim explicare valeat quanta improbitate cœlestia illa castra semper vel sæpè inuaserit, quàm iactatus semper Christi militibus sibi repugnantibus fuerit, quam frequentes impetus violenter irrumperere volens dederit? More quippe suo interiorem ciuem id est spiritum extinguere quærens, quas poterat tentamentorum machinas exterius admouebat, & ab intimis se repulsum dolens quanta valebat extra prælia commouebat. Vnde proprio furore cæcatus, cum semper inuisibiliter omnibus instaret, aliquandò quibusdam etiam visibiliter apparebat. Et nesciens quid boni de malo suo Deus facere decreuisset, unde gregem Domini destruere quærebat, inde inuitus eum multoties edificabant.

*De fratre quem sub abbatis specie
discipere voluit.*

CAPVT XIII.

HINC fuit illud quod cum aliquando frater quidam Ioannes nomine, natione Italicus regularis disciplinae seueritatem fastidians,
etiam

etiam fugere de monasterio cogitaret: ipse ei diabolus abbatis specie assumpta se obtulit. Nam duobus dæmonibus in sp̄e monachorum se comitantibus, fratri in quodam secreto monasterij loco soli residenti, multa que secum voluenti, opportunum fallendi tempus inuenisse se credens apparuit: ei que assidens dixit. Ego frater modo huc hospitandi causa diuersi, sed casu te conspiciens, agnoui multa te sollicitudine laborare, multosque in corde tuo cogitationum estus versare. Quorum causa licet quibusdam referentibus mihi ex parte nota sit, si tamen eam plenius indicaueris, poterō forsitan utile tibi dare consilium. Vnde quis sis & quare mœstus sis, amico quærenti expone. Cūque frater ille ignoto (vt putabar) homini secreta cordis sui aperire formidaret, & se tantummodo natione Italicum esse respondisset; dæmon qui monachus videbatur, adiunxit: Et ego ipsius regionis abbas sum, & tibi bene in omnibus auxiliari possum. Noui enim licet tu reticeas quod abbas monasterij huius & cæteri malè te tractant, neque vt dignum esset honorant, insuper multis sæpè iniurijs & contumelijs vexant. Vnde admonéo vt tibi consulas, & locum hunc omnimodis

modis perniciosum derelinquens, mecum recedas. Paratus sum enim te ab his malis eripere, & abbatiam meam quæ Cripta ferrata dicitur perductum, omni te ibi honore sublimare. Ad hoc frater respondit. Ego hinc exire nullo modo possum, quia & clausura monasterij prohibet, & fratrum me multitudo circūdat. Tunc diabolus. Nec ego (inquit) quamdiu hic fueris, te in aliquo iuuare potero. Sed fac qualibet arte, vt septa monasterij transgrediaris. Quod postquam feceris, ego statim adero, teque ad locum meum (vt dixi) perducam. Sed misericors Deus, qui non permittit nos tentari supra quam ferre possumus, non ultra passus est hostem procedere, sed sicut scriptum est: qui fecit illum applicauit gladium eius. Quando namque hoc agebatur, fratrum conuentus in refectorio, ex consuetudine hora coenandi residebat. Qua expleta à Priore secundum morem vno iētra scilla percussa est. Quo sono audito, mox dæmon qui abbatem se fingebat, actus diuina virtute, à fratre cui loquebatur se abripuit, & præcipiti cursu ac maximo impetu ad latrinas quæ proximæ erant tendens, vidente fratre

1. Cor. 20

iam

iam dicto in earum se inferiora demersit. Sic planè misericordia Dei & fratrem à nequissimi hostis tentatione eripuit, & immundum spiritum per condignum eius in munditiæ locum, à domo sua expulit.

*De illo qui demones nudauit flagitijs
sua iactantes.*

CAPVT XIV.

ALIO quoque tempore alter quidam Frater lignorum artifex nocturnis horis, in loco aliquantulum ab alijs sequestrato iacebat. Quem locum vt in monachorum dormitorijs moris est, lampas accensa illustrabat. Dū ergò ille in lecto nondum soporatus iaceret, conspexit immanē vulturem, immensi corporis onus vix alis pedibusque ferentem, velut ex labore anhelum occurrere, & contra lectum eius astare. Quem dum frater admirans intueretur, ecce duo alij in hominum specie dæmones aduenerunt, & vulturem illum, immo dæmonem ita affati sunt. Quid (inquiunt) hic agis? Potes ne hic aliquid operari? Nihil ait possum: quoniam & crucis protectione & aquæ aspersione, & psalmodum insufuratione ab omnibus
repel-